

PARLEM DE CUINA

Adéu David

Amb tots aquests anys que fa que escric en aquest setmanari he mirat de no repetir cap article; però com sempre hi ha d'haver alguna primera vegada, ho faré avui.

La raó; la mort sobtada de David Young, un bon company i amic, que va col·laborar amb aquest setmanari dia 12 i 19 de novembre de 2005.

Fa pocs dies la seva esposa, n'Alison, hem va donar la trista notícia i hem va dir que després de dos dies de mal de panxa, que semblava gastritis, el passat 29 d'octubre en David moria a casa seva, per una hemorràgia intestinal.

Fins al final, David va fer el que més li agradava: viatjar.

Així, durant el 2008 havien visitat Mallorca i Alacant (on tenien una casa), però també havien visitat varis racons de França, Canadà, Irlanda i Malta; i el que més li agradava, fer turisme per Escòcia, el seu estimat País.

Crec que puc acabar aquest sentit record usant les paraules de Cecil Rhodes que va dir: "Tant fet, tant per a fer", ja que defineixen perfectament el caràcter de David Young.

El Millor Whisky escocès, per David Young.

Publicat en el Setmanari Sòller dia 12 de novembre de 2005

Quin és el millor Whisky escocès?

- Aquesta és una pregunta que sovint em formulen els meus amics de Mallorca. La resposta és molt simple i a l'hora bastant complexa.

La resposta simple per a qualsevol és que, per a cada un, el millor whisky és aquell amb el que es gaudeix més i amb aquell que ens captiva més l'aroma. Per a uns podria ésser un aperitiu sec i lleuger, i altres es podrien decantar per a una beguda més pesada per després de sopar, amb forts tocs de turba i fum.

Per a entendre els diferents tipus de whisky que es troben avui dia, es necessari conèixer un poc la història del whisky escocès i els mètodes emprats per a produir l'"*usquebaugh*" - terme que prové del gaèlic escocès per a designar al whisky, "*l'aigua de la vida*".

Els orígens d'aquesta beguda, es perden en la nit dels temps. El whisky és un licor destil·lat i com a tal, és probable que tingui un origen comú al d'altres destil·lats Europeus: el cognac, el vodka, l'aquavit, l'aiguarent, entre d'altres -*L'aquavit. Es tracta d'una beguda típica Noruega (1,5°)*,

amb un procés d'elaboració, si més no curiós, ja que el procés de maduració es fa amb vaixells que naveguen de les costes Noruegues cap a Austràlia i viceversa, passant així dues vegades l'Equador, així el vaivé de les ones afavoreix la maduració d'aquest destil·lat-

La seva primera aparició d'aquesta beguda està relacionada amb els monestirs, on trobam evidències de la compra de civada per a destil·lar. Durant molts d'anys va ésser un producte derivat de l'agricultura, especialment de les terres del nord, des d'on es transportava al llarg de les carreteres de ramat (*drove paths*) fins a les terres baixes del centre, en ple

desenvolupament industrial, durant els segles XVIII y XIX. Però el fet de començar a estar subjecte al pagament d'impostos (segle XIX), es va convertir en producte legalitzat i regular, i passà d'ésser una indústria artesana al negoci lucratiu i enorme que és avui. El mercaders locals es varen interessar per aquesta beguda, i amb el temps es convertiren amb els majors mescladors de whisky de la indústria. Un d'aquells mercaders locals fou un tal Johnnie Walker, que començant amb una petita bodega a Kilmarnock, es va convertir amb un dels més coneguts a nivell mundial.

El whisky de Malta tradicionalment requeria quatre ingredients: aigua, turba per al foc, civada i l'habilitat del destil·lador, de vital importància.

Aigua: Els rius de les terres altes com el riu Spey, corren durant gran part del seu curs, sobre terres amb molta turba. Aquesta aigua pura era és el requisit fonamental.

Turba: La turba local era el combustible per excel·lència, avui dia s'ha reemplaçat a algunes destil·leries per mètodes més moderns (principalment gas)

Civada: El nord-est d'Escòcia, de clima més sec, era una font local de civada, però en l'actualitat aquesta s'importa d'altres llocs del Regne Unit i l'estranger.

El destil·lador: L'habilitat del "still man" s'aprenia des de ben petits i aquests secrets anaven passant de generació en generació, quasi be de forma secreta. Era el tresor més preuat de les famílies.

Podem veure la segona part d'aquest article, que fou publicada dia 19 de novembre de 2005, a la secció **setmanari** de www.cuinant.com

A la fotografia que acompanya aquest article podeu veure en David el primer per la dreta (amb corbata). Bona setmana i fins d'aquí a set dies.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Càncer: tractaments alternatius i efectes radicacions electromagnètiques

Degut a la meua professió de terapeuta natural i a més de treballar amb els camps energètics (Txacres, meridians i nadis segons la Medicina Tradicional Xinesa); he escrit sovint sobre la salut per intentar donar i apropar al màxim nombre de persones una visió sobre la importància de l'equilibri, no tan sols físic, sinó mental i emocional i dels altres cossos que formen l'ésser humà, que conformen l'aura. **He escrit sobre aquest concepte d'unitat i he afirmat que quan un d'aquests sostens falla, la resta de l'organisme se'n ressent.**

Moltes de les meves opinions, així com la d'altres terapeutes i també metges (Hamer) han posat en dubte, segons quins tipus de tractament pel càncer i han estat perseguits i contestats pels criteris oficialistes. Les persones (dins tots els àmbits) que han format part d'una avantguarda que pot, i ho fa, qüestionar les "veritats oficials" mantingudes a capa i espasa, no són gaire còmodes.

Malgrat així i tot, passa molt sovint que amb el temps, estaments importants, com explicaré a continuació, els hi donen la raó (a vegades s'anuncia com un gran descobriment) el que aquesta avantguarda havia mantingut i exposat durant anys.

Ve a compte aquesta introducció arrel d'una informació que m'ha arribat en relació al càncer i que prové de l'**hospital John Hopkings de Nova York (USA)**, en la qual es qüestionaria seriosament que els tipus de tractament emprats fins ara, siguin les úniques opcions. Afirmen que apart de la quimioteràpia i radioteràpia existeixen altres alternatives. Abans de transcriure el que exposen dels dos tractaments, afegeix la seva definició del càncer: **"El càncer és una malaltia de ment, cos i esperit.** Un esperit **positiu** (el remarcat és seu) ajuda a sobreviure al malalt de càncer. La ira i el ressentiment posa al cos en un ambient àcid i de tensió. Aprendre a tenir un esperit d'amor i perdó. Aprendre a relaxar-te i a desfrutar de la vida".

"Quimioteràpia: consisteix en enverinar les cèl·lules cancerígenes de creixement ràpid, però això implica que també s'enverinen les cèl·lules sanes de creixement ràpid de la medul·la òssia, tracte intestinal., etc. I pot causar danys a orgues com el fetge, ronyons, cor, pulmons etc".**Quan**

l'organisme s'omple massa de carga tòxica provinent de la quimioteràpia i de la radiació, el sistema immunològic es veu compromès o es destrueix, per tant la persona pot sucumbir a diferents tipus d'infeccions i complicacions".

Continua: "Quimioteràpia i radiació poden causar que les cèl·lules cancerígenes mutin i es tornin resistents i la seva destrucció es dificulti. La cirurgia pot també causar que les cèl·lules cancerígenes es propaguin a altres llocs". A continuació explica com no alimentar les cèl·lules cancerígenes. Molts productes refinats: El sucre, la llet, una dieta molt rica en carn, dosis altes de cafeïna, ja que les cèl·lules esmentades prosperen en ambients àcids. Pràcticament tota la informació se sosté en un sol principi: Manténir el sistema immunològic el més fort possible perquè tingui capacitat per destruir les cèl·lules cancerígenes, que generem tots dins del nostre organisme i no es descontrolin. Aquelles cèl·lules, no es detecten amb les proves estàndards, fins que són bilions.

Consells que dona, a més d'una dieta amb el 80 per cent de vegetals frescs, suc, fruits secs i fruita (jo hi afegiria una part d'hidrats de carboni: pastes, arròs, i també llegum) i la resta del 20 per cent, ho afirm jo: Peix, un poc de carn (preferiblement no vermelles), i ous de gallina feliç). Perillositat d'emprar plàstics i papers plàstics per encalenticar el menjar en el microones; així com posar-lo al congelador, igual que les botelles de plàstic amb aigua, ja que allibera dioxines, i elles van a parar al menjar. Les dioxines, afirma, són un químic que produeix el càncer, especialment el de mama. En relació al tema de l'aigua, i jo fa estona que ho tinc instal·lat a casa i no és gaire car, debut a la comoditat que suposa i al mateix temps a lo saludable que és, tinc un filtre d'osmosi inversa i l'aigua surt puríssima. Això ajuda també a deixar de comprar garrafes d'aigua, no haver de transportar aquests pesos, i es converteix amb una acció que millora el medi ambient. Les garrafes contaminen durant la seva producció i al mateix temps amb la seva incineració si es tiren als contenidors normals i no als de reciclatge de plàstic. Tots vivim en el mateix planeta i anam amb el mateix vaixell, com més net i conservat estigui, serà millor per a tots nosaltres. Un oxigen net també ho farà. Les

cèl·lules del càncer no prosperen en un ambient degudament oxigenat. Al mateix informe apart de recomanar exercicis respiratoris, recomana la teràpia d'oxigen per a combatre la proliferació i destrucció de les cèl·lules malignes.

Com més net estigui el nostre entorn en que vivim, incloent la nostra casa, disposarem d'una salut millor. Em refereix a altres elements perillosos sobre els que he escrit altres vegades com són **l'alta ionització positiva, l'electricitat estàtica i avui i afegiré les radiacions electromagnètiques que desprenen els telèfons sense fils, mòbils, antenes de telefonia mòbil, d'alta tensió i aparells amb tecnologia wi-fis.** Existeixen en el mercat diferents detectors de les mateixes i al mateix temps protectors perquè no arribin al nostre organisme. Hi ha tota una normativa per la protecció del ciutadà, així i tot, alguns fabricants dels productes que he dit, se la passen per l'entrefolre.

Els danys que poden generar a l'organisme, a l'està exposat constantment a radiacions electromagnètiques poden ser: mal de cap (pot arribar a generar migranyes), dolors musculars, insomni, estrès, dificultat de concentració, fins i tot actituds agressives, podent arribar a desenvolupar tumors cerebrals.

Els principals afectats són: Infants (8-10 anys que ja empren mòbils) (que segons l'oncòleg de l'hospital Universitari d'Orebro (Suècia) Lennart Hardell, se'ls hi hauria d'estar prohibit l'ús a infants menors de 12 anys, excepte en casos d'urgència i als adolescents; debut a què el seu cervell està en formació i les radiacions afecten molt més als teixits tous). Res del que escric m'ho he inventat, existeixen prou informes científics basats en proves i experimentacions que ho avalen. Informació n'hi ha prou; torn fer referència a la revista Discovery Salut i també a diverses pàgines d'Internet.

Hauríem de prendre consciència i fer accions preventives, vull dir no posar-nos la cervellera quan ja ens hagem romput el cap.

Josep Bonnin

